

ROJA WELAT

ÖZEL SAYI
Gulan-1986

KARKERÊN HEMÛ WELATAN Û GELÊN BINDEST YEKBIN!

TKSP-ROJA WELAT VE KİP-GBK BİRLİK DEKLERASYONU

DEVİRİMCİ SÜREÇ VE BİRLİK SORUNU

Devrimci teorinin sunduğu verilere, ulusal ve sosyal devrimlerin zengin deneyimlerine rağmen, ortak düşmana karşı ortak savaşın örgütlenmesi, her ülkenin ekonomik, toplumsal ve siyasal gelişme aşamalarına uygun olarak sıkıntılı ve sancılı süreçler yaşıyor. Özellikle işçi sınıfı hareketinin zayıf, ya da kendisini burjuva ve küçük burjuva etkilenmelerden koruyamadığı, güçlü bağımsız bir örgütlülüğe sahip olmadığı ülkelerde, değişik toplum kesimlerini düşmana karşı asgari ortak mücadele hedeflerinde birleştirmek daha bir zorlaşıyor. Dolayısıyla "birlik" sürecinin geliştirilmesinde, işçi sınıfının devrimci ülkelerde birliği, belirgin bir önem kazanıyor.

Parçalı bir sömürge durumunda olan ülkemiz Kürdistan'da, Halkımızın sömürgeci köleliğe karşı mücadelesinin uzun bir geçmişi var. Ulusal hareketin tarihi, halkımızın destansı direnişlerinin yanı sıra, yine ulusal hareketin yapisında geliştirdiği çok yönlü zaafarla doludur. Amansız bir sömürü ve baskı altında biçimlenen ekonomik, sosyal ve siyasal yapının izlerini taşıyan özkonusu zaafılar, sadece zaferi etkilemekle kalmadı; toplumumuzun bağrında derin yaralar açan olumsuz bir birikime kaynak oluşturdur. Ve düşmana karşı ortak savaşın örgütlenmesini, geliştirilmesini önemli ölçülerde engelledi. Esas mücadele alanımız olan Kuzey Kürdistan da, tarihin bu olumsuz mirasından payına düşeni aldı.

Zulme, sömürü ve baskıya karşı mücadelenin bazı dönemlerde kesintiye uğradığı Kuzey Kürdistan'da, ulusal kurtuluş savaşını kendi özgül koşullarına uygun olarak farklı bir seyir izledi. Özellikle 1970'li yıllar, yeni bir dönemi karakterize etmek bakımından önemlidir. Kürdistan işçi sınıfının ulusal ve enternasyonalist görevlerini kavramaya başladığı bu dönemde, çağdaş kurtuluş güçleri ilk kez belirgin bir biçimde kendisini gösterdi. Ekonomik, toplumsal ve politik gelişme ve değişimler,

ülkede yoğun bir hareketlilik yarattı. 1975 Güney Kürdistan kurtuluş hareketinin yenilgi nedenleri, sosyalist sistem, ulusal ve sosyal devrimlerin dünya ölçüsündeki başarıları, sözkonusu toplumsal hareketliliğin beslediği devrimci gelişmeleri etkiledi; devrimci süreci hızlandırdı. Ideolojik planda bilimsel sosyalizmden yana gelişmelerin sağlanmasına kaynaklık etti.

Ancak bu olumlu gelişmeler tek başına, değişik sınıf ve tabakaları ulusal kurtuluş hedeflerinde birleştirmekte motor işlevi görebilecek devrimci bir ulusal ve sosyal kurtuluş çizgisinin geliştirilmesi için yeterli değildi. Çünkü aynı dönem, ciddi ideolojik, politik ve örgütsel görevler dayatıyordu. Bu iş her şeyden önce, belli bir deney birikimini, ulusal ve sosyal devrimlerin evrensel deneyimlerinden yararlanmayı, Kürt ulusal kurtuluş hareketinin öğretici tarihinden gerekli dersler çıkarmayı gerektiriyordu. ne var ki bu yapılamadı, ve elverişli nesnel koşullar gereği gibi değerlendirilemedi. Dolayısıyla Kürdistan devriminin teorik tezleri geliştirilemedi, ulusal kurtuluş savaşımızın gereklerine uygun sağlam ve kalıcı örgütlenmeler yaratılamadı; burjuva ve küçük burjuva ideolojik örgütsel yapılardan gelen zaaf ve yetersizlikler aşılamadı.

Aksine derinleşti. Ayrıca yurtsever—demokrat hareketlerin yanı sıra işçi sınıfı adına ortaya çıkan sosyalizm yönelimli örgütler de, —şu ya da bu biçimde— işçi sınıfı saflarına burjuva ve küçük burjuva düşünceleri taşıma işlevi gördüler. Dolayısıyla Kürdistan işçi sınıfının, sağlı—“sol”lu burjuva ve küçük burjuva etkilerden korunması, bağımsız bir sınıf hattının geliştirilmesi sağlanamadı. Ve ulusal demokratik güçlerin birliği yolunda mesafe alınmadı.

Nihayet bu ve daha başka bazı nedenlerden ötürü yalnız yurtsever, demokrat örgütler değil, sosyalizm yönelimli hareketler de, 12 Eylül faşist darbesi karşısında her yönüyle hazırlıksız yakalandılar. Sistemli bir geri çekilme ve savunmayı bile beceremediler. Örgütlerini ve kadrolarını koruyamadılar. Dahası 12 Eylül yenilgisinin göze batırıldığı zaafılarını, yetersizliklerini, kofluklarını görme ve bilimsel yöntemlere başvurarak onları aşma yürekliliğini gösteremediler. Tam tersine eski burjuva ve küçük burjuva reformist, sektör yapılarında ayak dirediler. Dolayısıyla yeni yeni bölünmelere neden oldular. Ayrışmaları, sınıksız bölünmeler ve yer yer dağılmalar izledi. Yılların emeği ile oluşan devrimci birikim önemli ölçülerde heba edildi. Bunalım ve çürüme payına düş-

ROJA WELAT İŞLEVİNİ YERİNE GETİRDİ!..

Bilindiği gibi Roja Welat, ilk defa Eylül-1977'de yayına başlamıştı. O, sömürgeci baskı ve zorbalığın belirleyici, ve o günkü örgütlülük düzeyimizin sözkonusu baskı ve saldırıları göğüsleyememesi nedenlerinden ötürü yayın yaşamını, 12. sayısıyla durdurmak zorunda kalmıştı. Fakat buna karşın O, halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesinde belirli bir işlev görmüştü.

Roja Welat, Kürdistan ve Türkiye'de son derece ağır ve karmaşık bir sürecin yaşandığı Şubat-1984'de, daha zor ve fakat daha onurlu görevleri de üstlenerek yayın hayatına, yeni bir mücadele ruhuyla kaldığı yerden devam etti.

O yüklediği bu tarihi görevlerin gereği ola-

rak, sömürgeciğe, faşizme ve emperyalizme karşı mücadele içerisinde TKSP'nin leninist birliğini sağlamayı hedefledi. Açık ki bu, asgari koşullarda bir ideolojik hesaplaşmayı gerektiriyordu. Ne var ki, oportünizmin tasfiyecici tutumu, Partinin leninist birliği sorununa farklı boyutlar kazandırdı; savaşımı, ideolojik hesaplaşmanın yanı sıra örgütsel ve politik zemine de kaydırıldı. Kısacası, Partinin leninist birliği yolunda sürdürülen mücadele, oportünizmin dayattığı bölünme süreci ile iç içe geçti. Ve Roja Welat'ın üstlendiği görev daha bir ağırlaştı. Dolayısıyla O, Partinin leninist birliği için mücadele ederken, dayatılan bölünme sürecinin öne çıkardığı soruları devamı s. 2'de

ni aldı, alıyor.

Ne ki, süreci geriye çekmek, ileriye yönelik gelişmelerin önünü tıkamak isteyen düşünce ve davranışlar, devrimci, demokratik ve yurtsever örgütlerde, **n asl bir örgüt, nasıl bir program ve nasıl bir mücadele** üzerinde yoğunlaşan tartışmaları saptırmaya, sınıf gerçeğine dayalı ayrışmaları engellemeye yetmedi. Aksine acımasız ideolojik ve örgütsel mücadeleyle iç içe gelişen bu süreç, işçi sınıfını sağ bir çizgide bölmek isteyen küçük burjuva reformizminin, işçi sınıfı ideolojisini kaba bir biçimde revize eden "sol" sekte rizmin maskesini düşürdü; bunların artıklarıyla denenecek "yeni tip" burjuva ve küçük burjuva yapıların (kütle partilerinin) da çözüm olamayacağını açığa çıkardı. Kürdistan'da yaşanan boşluğu doldurma yolunda atılması gereken tarihsel adımın, işçi sınıfının devrimci ilkelerde birliğini sağlamak, onu, ulusal kurtuluş savaşını düzeyine uyarlanmış, marksist-leninist ideoloji ile silahlanmış **öncü bir müfreze**ye kavuşturmak olduğunu bilince çıkardı. Bugünkü görev, bu konuda somut adımlar atmak, birlik tüccarlığı yapanları silahsızlandırma yolunda çabalarımızı yoğunlaştırarak, değişik sınıf ve tabakaların ülkenin bağımsızlığı hedefinde birleşmeleri önündeki engelleri bir bir söüp atmaktır.

İşte sömürgecilğe, faşizme ve emperyalizme karşı mücadele içinde, burjuva ve küçük burjuva sapmalarla hesaplaşma sürecinde şekillenen **KİP-GBK ve TKSP-ROJA WELAT**, sözkonusu tarihsel görevlerin dayattığı sorumlulukların gereği olarak, **yeni bir dönemin** kapılarını aralamaya, Kürdistan işçi sınıfının devrimci ilkelerde birliğini sağlamak yolunda bu tarihsel adımı atmaya karar verdik. Ve örgütlerimizin inşa süreçlerinin, halen yer yer devam eden ayrışmaların beraberinde getirebileceği muhtemel sorunları da göze alarak aşağıdaki ideolojik-politik ilkelerde ve ideolojik-örgütsel birlik sürecinin izleyeceği seyir üzerinde anlaştık. **TEVGERA SOSYALİST A KURDİSTAN -KURDİSTAN SOSYALİST HAREKETİ-(TSK)** olarak çalışmalarımızı sürdürmeye karar verdik.

KURDİSTAN'IN SOSYO-EKONOMİK YAPISI

Emperyalizmin çıkarlarına uygun olarak bölge devletleri (Türkiye, İran, Irak ve Suriye) arasında bölüşülen ülkemiz Kürdistan, bugün de parçalı bir sömürge durumundadır.

İlk kez Osmanlı ve İran imparatorlukları arasında bölüşülen ülkemiz, uzun yıllar bölgeye yönelik istila savaşlarının alanı oldu. Ekonomik, sosyal ve siyasal gelişimi engellendi. Birinci Dünya Savaşı sonrasında, emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda bölge devletleri arasında yeniden bölüşüldü ve dörde parçalandı. Kürdistan'ı aralarında bölüşen bölge devletleri, Kürt ulusunun tarihini, dilini kültür ve sanatını yok etmek, hatta halkımızın varlığını inkar etmek için ellerinden geleni yaptılar. Ve Kürdistan'ın yeraltı-yerüstü zenginlik kaynaklarını yağmalayarak ekonomik ve toplumsal yapıyı tahrip ettiler; onun

bağımsız gelişimini engellediler.

Kuşkusuz Kürdistan'ın bölüşülmesi ve sömürgeleştirilmesi kolay olmadı. Kürt halkının sayısız direnişleriyle karışlaştı. Ulusal nitelikler gösteren başkaldırı ve direnişler her defasında, sömürgecilerin kanlı saldırı ve kompoları ile bastırıldı. Sömürgeci-sömürge ilişkileri, her parçanın ekonomik ve toplumsal yapısı, sömürgeci ülkelerdeki farklı sosyo-ekonomik gelişme ve değişimlere göre değiştirilmek istendi. Sömürgeci ülkelerdeki merkezileşmeye bağlı olarak sömürgeci denetim mekanizması geliştirildi, pekiştirildi. Dolayısıyla her parça, yine o parçayı elinde bulunduran egemen ülkedeki kapitalist gelişmeye bağlı olarak, geri bir ekonomik-sosyal ve siyasal gelişme sürecine sokuldu.

Kuzey Kürdistan'ın ekonomik ve sosyal yapısını tartışan örgütlerimizin yetkili organları, **üretimin egemen karakterinin kapitalizm** olduğu tesbitine vardılar. Ve bu konuda, uzun bir süreden beri araştırma içinde bulunan TKSP-Roja Welat'a Kürdistan'ın sosyo-ekonomik yapısını günümüz verilerine göre gerekçelendirme görevi verildi. Bu araştırmanın sonucu kadrolara ve kamuoyuna sunulacaktır.

KURDİSTAN DEVRİMİNİN PERSPEKTİFLERİ VE İTTİFAKLAR SORUNU

Ülkemizin emperyalizmin çıkarlarına uygun olarak bölge devletlerinin silahlı zoru ile parçalanması, sömürgeleştirilmesi ve dün olduğu gibi bugün de önemli bir sömürü alanı, bölge açısından stratejik bir konuma sahip olmuş olması, Kürt ulusal sorununa değişik boyutlar kazandırıyor. Kürdistan sorununu, bölgemiz Ortadoğu'nun bir sorunu, ve aynı zamanda uluslararası bir sorun durumuna getiriyor.

Diğer yandan Kürdistan'ın parçalı durumu, halkımızın sömürgeci devletlerin çizdiği "sınırları" tanımamasına rağmen bir gerçekliktir. Çünkü bu durum, nesnel olarak her parçanın ekonomik, sosyal ve siyasal yapısında dakendisini farklı biçimlerde gösteriyor. Ancak sözkonusu farklı gelişme, her parçanın önünde bulunan tarihsel devrim aşamasını değiştiriyor; parçalar arası etkileşimi engellemiyor. Zorunlu dayanışma ve birliğin gerekliliğini ortadan kaldırmıyor. Aksine devrimin perspektiflerinde ve ittifaklar sorununda bu gerçekliğin göz önünde bulundurulmasını gerektiriyor.

Bu ve buna eşlik eden diğer somut tarihi, toplumsal ve siyasal koşullar çerçevesinde soruna yaklaşıldığında, Kuzey Kürdistan'da, Kürt ulusunun önünde bulunan tarihsel devrim aşaması **ulusal demokratik devrim**dir. Ulusal çelişkinin tayin edici olduğu bu aşamada devrimin temel hedefi, sömürgeci boyunduruğa son vermek, Türk sömürgeciliğini ve emperyalizmi kovmak, Kürdistan'da bağımsız, özgür ve demokratik bir toplum kurmaktır. **TEVGERA SOSYALİST A KURDİSTAN**'ın nihayi amacı, Kürdistan'da sosyalizmi kurmak ve gelişmiş sosyalist toplumu yaratmaktır.

Devrimimizin düşmanları, dışta emperyalizm ve sömürgeci-tekelci Türk devleti, içte ise, halkımıza karşı sömürgecilerle işbirliği içinde bulunan işbirlikçi burjuvazi, büyük toprak sahipleri ve diğer gerici güçlerdir. Buna karşı başta işçi sınıfı, köylülük, kent küçük burjuvazisi ve **objektif konumu** itibarıyla ulusal burjuvazi, devrimimizin toplumsal tabanını oluşturur. Ulusal burjuvazinin ikili karakteri savaşım sürecinde daha bir belirginlik kazanır. Ülkenin bağımsızlığa kavuşturulması ekseninde çıkarları çakışan bu sınıf ve tabakaların birleşiminde ifadesini bulan **halkçı karakter**, aynı zamanda devrimimizin bu ilk aşamasındaki karakterini belirler.

Kürdistan işçi sınıfı, toplumumuzun en devrimci sınıfıdır. Onun nicel olarak zayıf olması, ulusal ve enternasyonalist görevlerini gereği gibi yerine getirmesine engel değildir. Ülkemiz nüfusunun ezici bir çoğunluğunu oluşturan köy ve kent emekçileri, işçi sınıfının temel mütefikleridir. **TEVGERA SOSYALİST A KURDİSTAN**, başta işçi sınıfı olmak üzere, köy ve kent emekçilerini, diğer ara tabakaları ve ulusal burjuvaziyi, Kürdistan'ın bağımsızlığa kavuşturulması ve toplumun demokratik bir gelişme yoluna sokulması hedeflerinde **ulusal demokratik cephe**de birleştirmeye çalışır. Kuzey kürdistan'da yaşayan tüm işçi ve emekçileri —hangi ulustan olursa olsun—, kendi çatısı altında örgütler; Kürdistan'daki Ermeni, Arap, Türk, Süryani ve diğer ulusal azınlıkların demokratik örgütleriyle işbirliği yapar.

Günümüz koşullarında bölünmüşlüğü getirdiği birçok örgüt, parti ve grubun varlığını göz önüne bulunduran **TEVGERA SOSYALİST A KURDİSTAN**, bir yandan ideolojik-politik olarak kendisine yakın olan parti, örgüt ve gruplarla örgütsel siyasal birliği gündemde tutar; ilkelerine uygun samimi bir çaba içinde olur. Diğer yandan ulusal demokratik cepheye giden yolda sömürgecilğe ve emperyalizme karşı mücadele ekseninde, demokratik ve eşitlik ilkelerini esas alarak tüm devrimci-demokratik ve yurtsever güçlerin bir araya gelmeleri için yoğun bir çaba harcar. Kuzey kürdistan ve diğer parçalardaki ulusal kurtuluşçu parti ve örgütlerin tü-

ROJA WELAT İŞLEVİNİ ...

yanıtlamak, daha açık bir deyimle oportünizmin temellerine vurarak **yeni bir hattın** harcına da dökmek durumunda kaldı. Ve yüreklice bu görevi omuzladı. Ne ki O, bilinen nedenlerden dolayı, partinin sokulduğu bölünme sürecinin önünü alamadı. fakat oportünizmin maskesini düşürmekte belirleyici bir faktör oldu. TKSP-Roja Welat hattının yaratılmasında, oportünizmin tasfiye ve kompolarına hedef olan kadroların toplanması ve kaynaşmasında etkin bir işlev gördü, görevini yerine getirdi.

Ayrıca Roja Welat, geçmişin eğitici ve öğretici deneyimlerinden yararlanmayı esas aldı. devrimci sürecin, kökü geçmişin derinliklerine kadar uzanan, çok yönlü karakteristiklerini korusuzca sergiledi. Kısa vadeli hesaplara, faydacılığa ödün vermedi. Siyasal sürecin belirgin özelliklerinin bilince çıkarılmasında cesur bir politika izledi. Devrimci süreci bulandıran eğilimlere, "bağımsızlaşma" ve "örgütsüzlüğe" karşı bilimsel, kararlı ve açık bir mücadele yürüttü.

müne karşı, izledikleri ideolojik—politik çizgiyi temel alan bir yaklaşım içinde olur; onları sömürgeci düşmana karşı aldıkları konumlara göre değerlendirir. Elde silah düşmana karşı Kürdistan halkı için savaşıyor ya da politik mücadele sürdüren tüm Kürdistanlı hareketleri yurtsever olarak görür. Bazı hareketlerin yurtsever—devrimci örgütlere karşı uyguladıkları teröre, ve yine devrimci—yurtsever örgütler arasında görülen **karşılıklı taşıyıcı** anlayışlara karşı mücadele eder. Yurtsever ve devrimci örgütler arasında ortaya çıkabilecek sorunların demokratik ve barışçı yoldan çözümlenmesine ve yurtsever—devrimci örgütler arasındaki ilişkilerde demokratik ilkelerin yerleşmesi için çalışır.

Ulusal kurtuluş sürecinde işçilerden başlayarak köylüler, kent küçük burjuvazisi ve diğer halk kesimlerinin temel istemi bağımsızlıktır. Bağımsızlık istemi, aynı zamanda halkımızın yaşadığı Kürdistan'ın diğer parçalarındaki ulusal kurtuluş güçleriyle dayanışma ve birlik içinde bulunmasının, silah zoruyla parçalanmış ülkemizi birleştirmenin de bir gereğidir. Ayrıca sözkonusu dayanışma ve birlik, Kürdistan sorununun bölgesel ve uluslararası boyutlarının dayattığı bir zorunluluk; ortak düşmana karşı ortak savunma ve direniş stratejilerinin geliştirilmesi için de gereklidir. Kürdistan'ın parçalarındaki savaşımın birbirini yakından etkilemesi de bunun için elverişli koşullar yaratmaktadır. Bu yolda mesafe katedilmesi, düşman güçlerin Kürt ulusal hareketinin zaaflarından yararlanmalarını engelleyecek; ortak saldırıların püskürtülmesi, ulusal birliğin sağlanması, dil ve kültürün geliştirilmesi ve **bağımsız Birleşik Demokratik Kürdistan**'ın kurulması için uygun koşulların yaratılmasını olumlu yönde etkileyecektir. Bu bakımdan Kuzey Kürdistan devrimimizin en yakın müttefiki, diğer parçaların ulusal kurtuluş güçleridir. TEVGERA SOSYALİST A KURDİSTAN bu inançla, her parçada kendi seyri içinde gelişen ulusal kurtuluş savaşımında yer alan tüm yurtsever, demokrat ve devrimci güçlerle, onların işlerine karışmadan en yakın dayanışmanın örgütlenmesi konusunda çaba

Yine O, yeniden çıkışıyla birlikte, halkımızın hayatı çıkarlarını ilgilendiren ana halkayı yakaladı. "Birlik" sorununu, temel görevlerinden biri olarak ele aldı. Onun önemini kavratmak için kararlı, açık ve samimi bir savaşım yürüttü. Sorunun kapalı kapılar arkasında "tartışılan" bir konu olmaktan çıkarılması, kadrolara ve geniş yığınlara maledilmesi için yoğun bir çaba harcadı. Sekter ve dar anlayışlardan kaçındı. Ama açık ve ilkel bir yaklaşımda ısrarlı oldu. "Birlik" sürecine ket vurarak anlayışlara karşı mücadeleyi öne çıkardı; "birlik" için fedakarlığın zorunluluğunu bilince çıkarmaya çalıştı. Ve Kürdistan sosyalist hareketinin birliği yolunda yeni bir dönemin kapılarını aralamak için, yayın hayatına son verdi. Bu yolda tarihi bir adım atılmasına katkıda bulundu. Bu anlamda O, işlevini yerine getirdi. O'nun başan göstergeleri ve eksikleri, yeni dönem mücadelemizde bizler için güçlü bir deney kaynağı olacaktır. Ayrıca O, yarattığı birikim ile **Hêviya Gelîn** mücadelesi-ne katkıda bulunacaktır.

Roja Welat Redaksiyonu

harcamayı görev olarak kabul eder. Ulusal kurtuluş güçleri arasında eşgüdümün ve giderek ulusal bir organizasyonun örgütlenmesi için çalışır.

Ayrıca TEVGERA SOSYALİST A KURDİSTAN, yukarıda belirtilen devrimimizin stratejik hedefleri ve bağımsız gelişme yolunun yanı sıra, tarihi gelişmenin sunabileceği başka olanakları da gözardı etmez. Tersine Türkiye ve Kürdistan devrimlerinin birbirini yakından ilgilendiren, etkileyen nesnel gerçeklikleri de göz önünde bulundurur. Kürdistan ve Türkiye devrimlerinin çıkarları gerekli kıldığı durumlarda, eşitlik esasına dayalı **demokratik bir federasyonun** oluşturulmasını da ulusal sorunun leninist bir çözümü olarak kabul eder. Dolayısıyla Türkiye ve Kürdistan halklarının ortak düşmana karşı mücadelede sıkı bir dayanışma içinde olmaları gereğine inanır. Yine faşist çarkın dağıtılmasını, emperyalizmin ülkemizden kovulmasını, tekellerin ekonomi üzerindeki denetimlerinin kırılmasını ve Kürt ulusunun kendi kaderini özgürce belirleyebilmesini içeren ortak bir savaşımın örgütlenmesi için de çalışır. Ve bu ilkele-ri esas alan ortak savaşım için, **birleşik halk cephesinin** örgütlenmesi gerektiğine inanır. Bu ve benzeri nedenlerden ötürü TSK, Türkiye işçi sınıfını ve demokratik güçlerini de en yakın müttefiklerinden biri olarak görür. Ortak savaşımın örgütlenmesi için çaba harcar.

Devrimimizin uluslararası stratejik müttefikleri, Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkeler, anti—emperyalist ulusal kurtuluş hareketleri ve kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfı hareketleridir. Ayrıca ülkemiz, acımasız bir savaş ocağı olan Ortadoğu'da önemli ve stratejik bir konuma sahiptir. Ortadoğu'da gelişen anti—emperyalist mücadelenin güçlenmesi ve yeni bir nitelik kazanması, ulusal kurtuluş savaşımımız açısından da elverişli koşullar yaratacak; onun manevra alanını genişletecektir. Bu nedenle bölgedeki gelişmelerin yakından izlenmesi, değerlendirilmesi, sömürgeci karşı savaşın emperyalizme ve siyonizme karşı mücadele ile birleştirilmesi gerekiyor. Bunun bilincinde olan TSK, —bölge planında— ezen ulusların işçi sınıfı ve demokrasi güçleriyle dayanışmayı ve anti—emperyalist mücadeledeki yerini güçlendirmeyi zorunlu görür.

KÜRDİSTAN DEVRİMİNİN GELİŞME YOLU

Kürdistan devriminin stratejik hedeflerini belirleyen bugünkü somut tarihi, iktisadi ve siyasal koşullar, aynı zamanda devrimimizin gelişme yolunu belirler. Devrim için savaşıyor parti veya örgütler açısından devrimin stratejik hedeflerinin belirlenmesi ne kadar zorunluysa, onunla diyaletik bir bağıntı içinde bulunana mücadele biçiminin de açık ve net bir şekilde konulması bir o kadar zorunlu ve gereklidir. Çünkü devrimin gelişme yolu, devrimci eylemin örgütlenmesinde gerekli bir pusula niteliğindedir.

Bu bilimsel gerçeklikten hareket eden TEVGERA SOSYALİST A KURDİSTAN, işçi sınıfı biliminin kitlelere götürülmesinde, emperyalizme, sömürgeci-

liğe ve yerli gericiliğe karşı mücadelede hertürlü mücadele araçlarından yararlanır, onları ustaca kullanır. Devrimimizin bağımsız gelişme yoluna uygun olarak silahlı mücadeleyi zorunlu görür. Ve bu amaçla uzun vadeli bir halk savaşımının örgütlenmesi için gerekli hazırlıkları yapmayı önüne bir görev olarak koyar.

ÇAĞIMIZIN NİTELİĞİ VE BARİŞ MÜCADELESİ

Çağımız, 1917 Ekim Devrimiyle başlayan kapitalizmden sosyalizme geçiş ve ulusal kurtuluş savaşları çağıdır. Başta Sovyetler Birliği olmak üzere sosyalist sistem, sömürge ve bağımlı ülkelerin ulusal kurtuluş mücadeleleri ve kapitalist ülkeler işçi sınıfı hareketi, dünya devrimci sürecinin ana bileşenleridir. Ve dünya devrimci güçlerinin en sıkı dayanışması her geçen gün daha bir önem kazanıyor, ortak tutum almanın zorunluluğunu daha bir bilince çıkarıyor.

Dünyanın sosyalizmden yana bir eğilim içinde olduğu günümüzde, emperyalist—kapitalist sistemin bunalımı günbe gün derinleşiyor. Emperyalist—kapitalist cephede bunalım derinleştikçe, emperyalizmin ve gerici müttefiklerinin, dünya devrimci güçlerine yönelik ideolojik, politik, askeri ve diplomatik saldırıları daha bir artıyor. dahası, tezgahladığı dünya savaşları ile milyonlarca insanın canına kıyan emperyalizm, insanlığı yeni bir dünya savaşıyla tehdit ediyor. Ve üçüncü bir dünya savaşına ortam hazırlamak için hertürlü kışkırtıcıya baş vuruyor.

Fakat yeni bir dünya savaşını kaçınılmazdır. Başını Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerin çektiği dünya devrimci ve anti—emperyalist güçleri, yeni bir dünya savaşına, yeni yeni bölgesel savaş ocaklarının yaratılmasına karşı çok yönlü bir mücadele yürütüyor; emperyalist ve gerici güçlerin saldırgan manevralarının alanlarını daraltıyor. Ve savaşlara neden olan emperyalist—kapitalist sömürü ve baskıya, işgal ve saldırılara karşı güçlü caydırıcı bir denge oluşturuyor. Bu durum daha şimdiden üçüncü bir dünya savaşını engellemenin mümkün olacağını gösteriyor. Ayrıca bu, kapitalizmden sosyalizme geçiş süreci ve sömürge—bağımlı ulusların emperyalizme, sömürgeciliğe ve yeni sömürgeciliğe karşı yürüttükleri haklı savaşlar için elverişli koşullar yaratıyor. Bu bakımdan, hayatın her alanında emperyalist—gerici saldırı, komplo ve provakasyonlara karşı savaşımı yükseltmek, özü itibarıyla demokratik ve enternasyonalist bir görevdir.

Başta ABD'nin nükleer savaş tehdidi ve saldırgan politikası olmak üzere, NATO'cu emperyalistlerin ve diğer gerici güçlerin dünya barışını tehdit eden militarist, saldırgan ve kışkırtıcı politikalarının karşı dünya barışı için mücadele, söz konusu görevin kopmaz bir parçasıdır. TEVGERA SOSYALİST A KURDİSTAN, bu tarihi görevin bilinciyle dünya barış mücadelesi içinde yerini alacak ve ülke zemininde sömürgeciliğe, emperyalizme ve gericiliğe karşı geliştireceği

ulusal kurtuluş savaşıyla —barış mücadelesine— esas katkıda bulunacaktır.

ENTERNASYONALİZM

TEVGERA SOSYALİST A KURDİSTAN, Kürdistan işçi sınıfı ve yoksul köylülerinin devrimci örgütüdür.

Dünya devrimci hareketinin kopmaz bir parçası olan örgütümüz, milli dar görüşlülüğe karşı işçi sınıfının ulusal ve enternasyonalist çıkarlarını korur, Kürdistan'daki azınlıkların haklarını tanır. İşçi sınıfının ulusal ve uluslararası çıkarlarını diyalektik bir bütünlük içinde ele alır. Dünya devrimci sürecinin temel çıkarlarının belirlediği politik perspektifleri esas alır, bağımsız ve kişilikli bir politika izler.

TEVGERA SOSYALİST A KURDİSTAN, dünya ve bölge düzeyinde emperyalizme, sömürgecilığe, ırkçılığa ve savaş kışkırtıcılığına karşı, ulusal bağımsızlık, demokrasi, barış ve sosyalizm için yürütülen mücadeleleri destekler; Kürdistan'da geliştireceği bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm savaşımıyla dünya devrimci hareketi içinde yerini alır.

Yine TEVGERA SOSYALİST A KURDİSTAN, başta Sovyetler birliği olmak üzere sosyalist ülkeleri, dünya devrimci hareketinin öncü ve itici bir gücü olarak kabul eder. Dünya devrimci sürecinin temel güçleri arasındaki dayanışma ve ortak tutum almanın geliştirilmesi gereğine inanır.

GÖREV, BU TARİHİ ADIMI GÜÇLENDİRMEKTİR

Bu belge, özinden de anlaşılacağı üzere bir program değil; örgütümüzün, TEVGERA SOSYALİST A KURDİSTAN çatısı altında birleşmeleri ve Kürdistan devriminin asgari program birliği için yeterli gördükleri ideolojik—politik ilkelere kuramsal bir ifadesidir.

TSK çatısı altında birleşen örgütlerimizi süratle kaynaştırmak, ideolojik—politik birlik sürecini güçlendirmek, yeni örgütsel yapıyı çelikleştirerek düşmana karşı savaşta daha ileri adımlar atmak, karşımızda duran tarihi görevler arasındadır. Bu görevlerin gereği gibi omuzlanması için, ayrı ayrı yayın yaşamlarına son veren örgütlerimiz, TEVGERA SOSYALİST A KURDİSTAN olarak, HÊVÎYA GEL ismiyle yeni bir yayın organı çıkaracak, ve “örgütsel birleşme ilkeleri”ne uygun olarak örgütsel birliği pekiştirecektir.

Görev, bu tarihi adımı güçlendirmek ve geliştirmektir. Bu adıma omuz veren her devrimci kadro, bizim için bir değerdir; savaşımızda yeteneklerine göre değerlendirilecektir. Mayıs—1986

KİP—GBK TKSP—ROJA WELAT

TKSP—Roja Welat GYK'nın tüm organ ve üyeleri ne ilettiği GENELGEYİ, taşıdığı tarihi önemden dolayı okurlarımıza sunmayı gerekli gördük.

Roja Welat Redaksiyonu

“BİRLİK YOLUNDA TARİHİ BİR ADIM !...”

Yoldaşlar,

Bilindiği gibi hareketimiz, ortaya çıkışıyla birlikte ikili bir görev önüne koymuştu. Birincisi, ideolojik, politik ve örgütsel inşaa sürecini tamamlamak, onu geliştirip yetkileştirmek; ikincisi, Kürdistan işçi sınıfının devrimci ilkelerde birliğini sağlamak idi. İşte gelinen aşama, bu bakımdan tarihi bir öneme sahiptir. Bunu karakterize eden olguların altını kalın çizgilerle çizmek gerekir.

Herşeyden önce hareketimiz, düşmana karşı mücadele içinde ve oportünizmle hesaplaşma sürecinde ortaya çıktı. “Dönemin nesnel güçlükleri, faşist—sömürgeci güçlerin amansız saldırıları ve ortaya çıkışımızın bizzatı beraberinde getirdiği ağır sorunlarla dışarıya bir mücadele yürüttü. Mücadele geliştikçe sorunlarımız ve görevlerimiz de ağırlaştı. Fakat hareketimiz büyüyen sorunları, yoğunlaşan görevleri karşısında sarsılmadı, istikrarlılığı ve aceze düşmedi.” Aksine O, güçlüklerle, süpek üyelerle ve sürecin dürtülerine göğüs girmesini bildi. Sol siyasal güçler arasında alışlagelen yöntemlere, kolaycılığa itibar etmedi. Ideolojik, politik ve örgütsel savaşımını, inşaa sürecine ve değişen koşullara uyarlayarak geliştirdi. Kürdistan devrimimizin ihtiyaçlarına cevap verebilen **program ilkelerini, örgüt ve mücadele biçim** iniaçık ve yörekllice ortaya koydu. Yeni bir çağır açtı. ve buna bağlı olarak örgütsel inşasını geliştirdi.

Bunun yanısıra TKSP—Roja Welat olarak, son yılların en fazla “tartışılan” konusu olan “birlik” sorunu, ve özellikle Kürdistan işçi sınıfı hareketinin birliği üzerinde yoğunlaştık. Siyasal—örgütsel birlik, güç—eylem ve cephe birliği konularında, ilkeli ve açık bir yaklaşımı esas aldık; birlik sürecini bulandıran eğilimlere karşı kararlı ve etkin bir mücadele yürüttük. Kürdistan işçi sınıfını sağ bir çizgide bölmeyi amaçlayan küçük burjuva oportünist ve reformist güçlerle, bilimsel ideolojiyi kaba bir şekilde revize eden “sol” sekte güçler ve bunların artıklarıyla kaynaşarak sınıf örgütünün yaratılmıyacağını bilince çıkarmaya çalıştık. Etkin bir ideolojik mücadele sürdürdük. Ve “nasıl bir birlik” sorusu üzerinde tartışmayı derinleştirdik. Tartışmanın soysuzlaştırılmaması, kadrolar ve kitleler nezdinde hayal kırıklıklarına meydan vermemek için bazı adımlar attık. Bunun için biryandan örgüt olarak kendimizi bu işe hazırlarken, diğer yandan bir sınıf hareketinin yaratılmasına yakın olan güçlerle, bu eksene çekilebilecek yapı, eğilim ve gruplarla pratik ilişkiler geliştirdik, görüş alışverişinde bulunduk ve somut ilkeler üzerinde tartışmaya hazır olan bazı güçlerle kapsamlı görüşmeler yaptık. Sonuç olarak KİP—GBK ile, “Kürdistan devriminin asgari program birliği için yeterli” görülebilen ideolojik, politik ilkeler üzerinde örgütlerimizi, **Tevgera Sosyalist a Kurdistan** (Kürdistan Sosyalist Hareketi) çatısı altında birleştirmeye karar verdik. Diğer bazı örgüt, eğilim ve grubun, özellikle “nasıl bir örgüt” konusunda henüz netleşmediklerine, ya da sorunun ciddiyetini kavramak istemediklerine tanık olduk. Dolayısıyla bu yolda somut adım atarak, birlik sürecine ivme kazandırmayı yeğledik. Ki bugünkü koşullarda olanaklı ve doğru olan da buydu.

Yoldaşlar,

Örgütlerimizin Kürdistan işçi sınıfının devrimci ilkelerde birliği yolunda attığı bu adım, yeni, ileri ve tarihi bir öneme sahiptir. Kuşkusuz bu, bu adımın sorumluluğunu da arttırmaktadır. Kürdistan devrimci ve yurtsever hareketinde birlik geleneğinin zayıf oluşu, zengin deneyimlerin olmayışı, söz konusu sorumluluğun gereği gibi omuzlanmasını daha bir zorlaştırmaktadır. Bu bakımdan, işimiz zor, görevlerimiz ağırdır.

Örgütümüz açısından yaşanan dönem kapanmış, bu dönemin birikimlerini devralan yeni bir dönem başlamıştır. Birlik sürecinde, ideolojik, politik birliğimizin geliştirilmesi ve pekiştirilmesi, kavranması gereken ana haldedir. Ancak birliğimizin karşı karşıya bulunduğu görevlerin üstesinden gelmek için bir başına yeterli değildir. Farklı yapılardan gelen insanlarımızın kaynaşması, örgütsel birlik sürecinin süratle geliştirilmesi, zaman kaybına yer vermeden örgütün çelikleştirilmesi ve ileri atılmaması gerekir. Bu ise, her düzeyde ve değişik mücadele alanlarına yönelmede fedakarlığı, atılganlığı ve yaratıcılığı geliştirmemize bağlıdır. Bunu yapabildiğimiz ölçüde prestij kazanacak, ve birlik tücarlığını silahsızlandıracağız.

TKSP—Roja Welat, tarihsel misyona uygun olarak bu konuda üzerine düşeni yapacaktır!... Mayıs 1986

Biji Tevgera Sosyalist a Kurdistan

TKSP—Roja Welat
Geçici Yürütme Komitesi

**ROJA
WELAT**

KARKERÊN HEMÜ WELATAN Û GELÊN BİNDEST YEKBIN!

Navnışan: Postfach 10 38 43
2800 Bremen 1

Şertên abone: Bo 6 mehan 10,
sali 20 Dm

Yazışma adresi:

Postfach 10 38 43 28 Bremen 1, BRD

Abone şartları: 6 aylık 10,
yıllık 20 DM